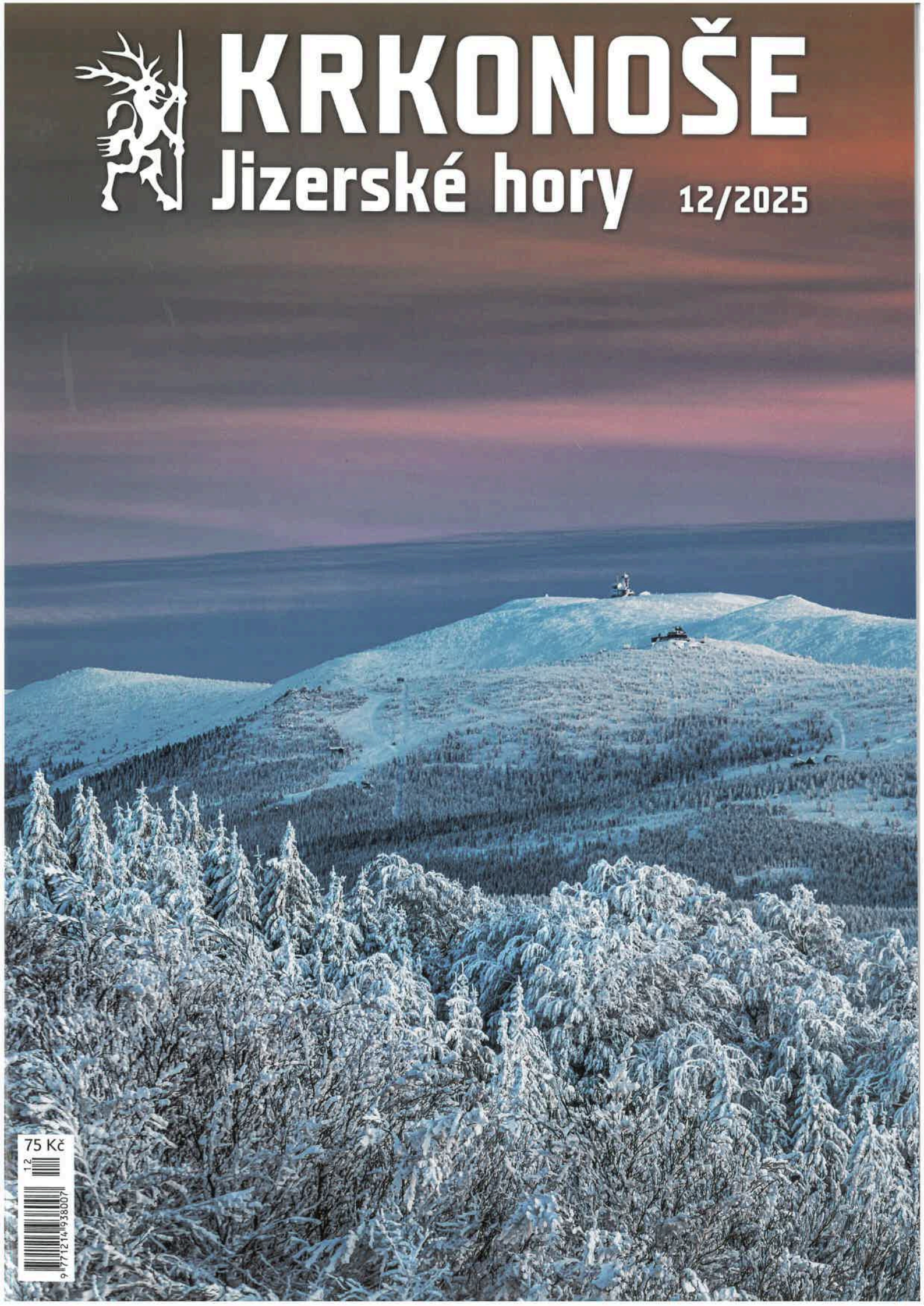

KRKONOŠE

Jizerské hory

12/2025

75 Kč

12
9 771214 938007

Schwyzský (švýcký) honič

Patří mezi švýcarské honiče, mezi něž řadíme i varietu nízkonohých švýcarských honičů, kteří mají díky chondrodystrofii zkrácené končetiny. Náleží tedy do šesté skupiny mezi další honiče, barváře a další lovecká plemena. Jedná se o středního psa, který hledá a hlasitě štve zvěř, zejména zajíce, srnčí, lišky a někdy i zvěř černou. Ačkoli jde o plemeno z keltské doby, platný standard byl zveřejněn až v roce 2001. Ve Švýcarsku se podle mozaiky v Avenches vyskytoval už v dobách starého Říma (1. století př. n. l.). Příbuznými těchto psů jsou italské honiče, v 15. století se stal švýcký honič vyhledávaným loveckým psem právě Italy. Další plemenitba byla dále ovlivněna také Francouzy, kteří jej rádi používali pro lov zajíců v 18. století.

Kromě švýckého honiče se švýcarští honiči (a to i ti nízkonozí) dále dělí na další tři variety: bernský, jurský a lucernský.

Dříve sem patřili i honiči aargauský a thurgauský, ale toto plemeno, nebo spíše lokální forma, na začátku 20. století bohužel vymřelo, a tak byl zrušen i jeho standard. V roce 1933 vznikl standard, který sjednotil zbývající čtyři barevné rázy do jednoho.

Jedná se o temperamentního psa, který potřebuje dostatek pohybu. Má velkou vášeň pro lov a je velmi samostatný. Ačkoli je poslušný, svého pána k práci úplně nepotřebuje. Má vynikající čich i orientační smysl a při práci se rychle rozhoduje. Jako smečkový honič většinou i dobře vychází s dalšími psy na naháňkách.

Je to středně velký pes silné konstituce, což ho předurčuje k vytrvalosti. Výrazně dlouhý čenich a dlouhé uši mu dodávají vznešený výraz. Má silné čelisti s mohutným nůžkovým skusem, klešťový skus

je však také přípustný. Chybět mohou jeden nebo dva třenové zuby, třetí stoličky nejsou brány v potaz. Oči má tmavé nebo světle hnědé dle zbarvení srsti. Dlouhé uši jsou zavěšeny pod linií očí a mají velmi jemnou srst. Na dlouhý svalnatý krk navazuje nepříliš výrazný kohoutek, ve kterém by měli být psi vysokí 49–59 cm a feny 47–57 cm. Hřbet je rovný, bedra svalnatá, hrudník spíše hluboký než široký. Středně dlouhý ocas je v prodloužení hřbetní linie a je nesen spuštěný. Je-li pes ve stěhu, ocas je nesen nad linií hřbetu.

Zbarvení srsti se liší dle variet, u bernského honiče je možná bílá s černými plotnami nebo celým černým sedlem, se světlým až intenzivně tříslovým pálením nad očima, na lících, na vnitřní straně uší a okolo konečnicku; někdy je lehce stříkaný (černě). Jurský honič je plavý s černým pláštěm, někdy s uhlováním (černá srst v plavě), nebo černý se znaky pálení nad očima, na lících, okolo konečnicku a na nohou. Někdy se vyskytuje bílá skvrna na hrudi. Tato skvrna může být lehce stříkaná (černě nebo šedě). Honič lucernský může být „modrý“, tzn. směr černé a bílé barvy, velmi silně skvrnitý, s černými plotnami nebo s černým sedlem, světlým až intenzivně tříslovým pálením nad očima, na lících, na hrudi, okolo konečnicku a na nohou. Celý černý plášť je přípustný. A konečně švýcký honič, kterému je tento článek věnován, je bílý s plavě oranžovými plotnami nebo sedlem; někdy s jednotně oranžovým stříkáním; celý oranžový plášť je přípustný.

Za vadu je považována každá odchylka od standardu, například slabá tělesná stavba, krátký čenich, více chybějících zubů, než je přípustné, špatně nasazený ocas, chybné zbarvení, bázlivost, agrese atd. A stejně jako u dalších plemen musejí mít psi obě normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.

Julie Mochová
foto Kamila Antořová

Chovatelem tohoto ne úplně běžného plemene je vedoucí oddělení péče o lesní ekosystémy Dušan Havlík. Ten má doma osmiletého psa jménem Cairo, který je nejen rodinným společníkem na dlouhé procházky, které tak potřebuje, ale i náruživým lovcem. Se svým pánem splnil barvářské zkoušky honičů v 1. ceně, a tak se mu daří i tak náročná disciplína, jako je dosled raněné zvěře. Dušan na plemeni vyvíjí zejména výbornou orientaci, samostatnost a vytrvalost. Říká, že čím méně se mu jako psovod plete do práce, tím lépe, aby mohl pes využít svůj vrozený potenciál. Nejčastěji Dušana Cairo provází na naháňkách, kde vytrvale nahání zvěř, postřelený kus zastaví a intenzivně hlásí. Původně si chtěl Dušan pořídit foxhonda, ale švýcký honič byl dostupnější; dnes by neměnil, ačkoli mu už rukama prošla různá plemena, jako je jezevčík nebo rhodéský ridgeback. Zejména do krkonošského terénu plného zmlazených lesních porostů je vysokonohý honič ideální.